

"СВОБОДА" (LIBERTY)

FOUNDED 1888
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
under No. 214, dated March 8, 1878.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

Table with subscription rates: PEREPLATATA, SUBSCRIPTION RATES. Lists prices for one year, six months, and three months in various currencies.

З кожого місяця редакція не відповідає за матеріал, надрукований у ній, а тільки за матеріал, надрукований у ній.

НЕ ЗА ГАРНІ СЛОВА, А ЗА СУТЬ

О. Чарлз Коклін, римо-католицький священник, відомий у США Америки зі своїх радіових промов, зробив у Дітроїті в середу наступний крок до консолідації своїх прихильників в активну політичну силу.

Знають це добре американські суспільні діячі. І то не тільки ці сенатори й конгресмени, що виступали на одній платформі з о. Кокліном. Знають це й інші, котрі з о. Кокліном не погоджуються. Знає це добре уряд у Вашингтоні, котрий виступає проти о. Кокліна, котрий знову не щадить урядове своїх випадків.

О. Коклін називає свій рух „націоналізм (себто кравим) союзом за суспільну справедливість“. Це гарна назва, але вона не повинна думати людині служити доказом, що програма „союз суспільної справедливості“ справді стоїть за суспільну справедливість.

Політичну програму о. Кокліна треба судити не по гарних фразах, якими вона прикрашена, а по практичних конкретних пропозиціях акції. Що пропонує о. Коклін на зарядку суспільним лихом? Чи зарядять його паяни лиху? Чи вдарять вони лих в саме серце? Ось де справне мірило вартості всякого політичного руху.

ДУШКАВ СВАТОГО

(Великою гуморескою).

— Святий Іване, мій патроне, допоможи мені в біді! За три дні Великдень. Коли мене не обійдуть, допоможи мені поручити, а прогнай! Не попусти мене одягнутися, святий Іване, ні нових черевачів! Що куплю мого дитя? Чим закрошу крашанку? Всі наші батьки йди великдень яші, а я не хотиму наїсти великдень! Що да дитя? Скільки то літ шукаєш ти, святий Іване! Ше ні разу не приходив я до тебе, ше ніколи не просив я нічого в тебе. Ти, святий, не можеш мені відповісти твоєю ласкою, ти виратуєш мене!

Дядько Григор кляче перед статуєю святого Івана в церкві святого Івана в сільській церкві. Хрестився та поклонявся раз-ураз і поглядає так довірливо на свого патрона.

— Святий Іване, не втерпієш до тебе приходить ти, висуши давати мою просьбу. Поможи мені! Я хочу купити свистою коня в кума Степана та продати на ярмарку. Половина грошей буде твоєю, святий Іване! Дядько Григор вийшов з церкви, а в його розсуді прийшов до тебе! Коли допоможеш мені, щоб я мав коня кума Степана, то всі святий і рай знайдуть тебе, який чужий буди образ, який і дам буди образ, який і дам буди зробити! Не відмов мені і ратував, а віниці владаря пи-

ПО СМЕРТІ ВЯЧЕСЛАВА БУДЗИНОВСЬКОГО

(Оригінальний допис зі Львова).

Уже два місяці минуло від смерті українського письменника і політичного діяча Вячеслава Будзиновського, званою загальною „Вацьом“, Звали його так не для насміху, а було це прізвище зарбінене, так сказати — любовне. Загальний любовий він за його творчість і його завзяття. Він був одним директором так званої „русської школи вправа“ у Львові — вправді Україна, але угодою, з котрим колись, на початках 80-тих років минулого століття, мало „Діло“ немало клопоту. А до того ще і мати його була Полькою і мабуть від неї вислав він з могоду то охоту до бою, до революційного діла та опору. У всякому разі другого такого уродженого революціонера як він — друга половина, а радше ще 19-те століття в Галичині не видало. Бов, наповнених динамітом, він не клява, але робив те, що могло би найбільше пошкодити польській шляхті, а найбільше допомогти українським селянам.

І тому він стався підписати матеріальний стан шляхти, звинувачив селян до аграрних страйків. І тому писав він про „Аграрні відносини в Галичині“, про „Хлопський полісвіт“, про „Хлопську землю“, а переломив про „Хлопський страйк“. Той багато інших брошур видав він в ті справи, а все те було звернене проти того класу, від котрого український нарід найбільше терпів — проти польської шляхти.

Рядо брошур, рівночасно з горьчаким словом Віткою, призначили до того, що страйкарський справді з початком цього століття вибух, а за це і він і Віткі та муса селян насидівши пераз по польсько-австрійських тюрмах. А хоч не знівчав він так шляхти (що мало до поміч жанлармерю у суді), як він собі бажав, то всеж таки зробив це немалодяким, що селянин за цілоденну працю пращо на лані й на своїй хаті дівстав наладив 20 грейтарів (8 мер. центів).

Того характеру з усіх померлих статей найкраще Стефан Чарнецький у „Ділі“ кахачи: Будзиновський був типом запальним, вибуховим, що з своїх писань, і вінчак мава дещо з дикою спеновою гурачу, у полеміці, у дискусії пристрастий, непогамованій, безоглядній, — у словесі й стилізації сильний, палкий, яскравий, драстичний. Так, на-

приклад, раз він сказав: Громи боги тільки у високі вежі, а ніколи в казенстві“. Його акція проти шляхти, продовжувана потім на австрійський парламентський аборені, могла була більше принести політичної користі, як принесла — коли би галицько-українська інтелігенція була живіше і чинію його попередля. Але галицько-українській інтелігенції до революційності все далеко, хочби це не було про кидання і бомб, а про таку безжурну боротьбу як страйки.

І Будзиновський ціле життя кидався на всі боки поміж тих „Рутенівців“, шукаючи собі пригожого окруження і допомоги. — Був він першим редактором радикального „Громадського Голосу“, був співробітником „Діла“, редагував і національно-демократичну „Свободу“, та червоноцук „Право“, в котрій він помітив протилежну революційній першій творці Василя Стефаніка.

Нещадно, перед кількома роками, видавав він орган президента д-ра Е. Петрушевича, „Раду“, і то тоді, коли перестрашені галицькі „патріоти“ відрихувалися руками й ногами від бущого голови званої держави князя Данила.

Видячи, що суспільних реформ не можна добути під чужим обухом, Будзиновський старється поширити народом українське національне освідомлення, український патріотизм. Він студіює грунтовно українську історію і вигадає на денне світло сотки фінансів посягає за український народ, зайнятою своїх сучасників з тисячними подіями, в котрих наш предки саможертовно йшли на муки. В цей спосіб пошлав знаменита брошура „Йшла діла на муки“, котра повинна була бути поширена в сотках тисяч примірників. Складався вона головно з сфокісованих ріжних дитавтв, змішуваних ще за австрійського парламенту. Саме по нашій програмі в 1919 році треба було і мік інтелігенцією, що так мало знає історію. Але неперодич Рутенці не допонувавши цього і жадає, як польська влада таки ту „небезпечну“ брошуру сфокісівську, так, що не сміє вона бути ні в одній читальні.

Та Будзиновський на тім не спинився, але написав цілу низку історичних оповідань, з котрих немало було друковано в „Свободі“. Всі вони переріяті горьчаким патріотичним духом, бо він бачив, що цього нам власне тепер потрібно, і власне праця в американській „Свободі“ не давала йому змоги до обовязку дати йому бадай на старість яку платну послугу.

Та всеж такі помер він у нужді, втративши на нещастя ще пару років передтим свою дружину, дочку славного композитора артиста-коміка Стефурака.

А похорон його? Похорон такого визначного національного діяча? Добре, що бодай один свещник знайшовся, патриот о. Кунцицький.

Колі трі хоррово доношача дир. Бабія — як я у своїх іспіс описував, то були два епісcoli і 24 свещники. Але на похорон цього великого борця — був тільки один свещник. І на диво — не було на похорон нікого з редакції „Діла“, ані з редакції „Громадського Голосу“ — так як взагалі не було нікого з радикалів, крім одного Яворівського, котрий зрештою був представником концерну Тихостра, що видає „Новий Час“, „Наш Пралор і інші нарисони.

Одну промову над гробом Будзиновського вголосив попрос д-р Баран, той самий, що в ч. 56 „Діла“ заатакував американську пресу й американське громадянство за те, що вони діяли проти на ОАН інкаше, що „Діло“ та „Громадський Голос“.

Видячи, що суспільних реформ не можна добути під чужим обухом, Будзиновський старється поширити народом українське національне освідомлення, український патріотизм. Він студіює грунтовно українську історію і вигадає на денне світло сотки фінансів посягає за український народ, зайнятою своїх сучасників з тисячними подіями, в котрих наш предки саможертовно йшли на муки. В цей спосіб пошлав знаменита брошура „Йшла діла на муки“, котра повинна була бути поширена в сотках тисяч примірників. Складався вона головно з сфокісованих ріжних дитавтв, змішуваних ще за австрійського парламенту. Саме по нашій програмі в 1919 році треба було і мік інтелігенцією, що так мало знає історію. Але неперодич Рутенці не допонувавши цього і жадає, як польська влада таки ту „небезпечну“ брошуру сфокісівську, так, що не сміє вона бути ні в одній читальні.

Та Будзиновський на тім не спинився, але написав цілу низку історичних оповідань, з котрих немало було друковано в „Свободі“. Всі вони переріяті горьчаким патріотичним духом, бо він бачив, що цього нам власне тепер потрібно, і власне праця в американській „Свободі“ не давала йому змоги до обовязку дати йому бадай на старість яку платну послугу.

Колі трі хоррово доношача дир. Бабія — як я у своїх іспіс описував, то були два епісcoli і 24 свещники. Але на похорон цього великого борця — був тільки один свещник. І на диво — не було на похорон нікого з редакції „Діла“, ані з редакції „Громадського Голосу“ — так як взагалі не було нікого з радикалів, крім одного Яворівського, котрий зрештою був представником концерну Тихостра, що видає „Новий Час“, „Наш Пралор і інші нарисони.

Одну промову над гробом Будзиновського вголосив попрос д-р Баран, той самий, що в ч. 56 „Діла“ заатакував американську пресу й американське громадянство за те, що вони діяли проти на ОАН інкаше, що „Діло“ та „Громадський Голос“.

Видячи, що суспільних реформ не можна добути під чужим обухом, Будзиновський старється поширити народом українське національне освідомлення, український патріотизм. Він студіює грунтовно українську історію і вигадає на денне світло сотки фінансів посягає за український народ, зайнятою своїх сучасників з тисячними подіями, в котрих наш предки саможертовно йшли на муки. В цей спосіб пошлав знаменита брошура „Йшла діла на муки“, котра повинна була бути поширена в сотках тисяч примірників. Складався вона головно з сфокісованих ріжних дитавтв, змішуваних ще за австрійського парламенту. Саме по нашій програмі в 1919 році треба було і мік інтелігенцією, що так мало знає історію. Але неперодич Рутенці не допонувавши цього і жадає, як польська влада таки ту „небезпечну“ брошуру сфокісівську, так, що не сміє вона бути ні в одній читальні.

Та Будзиновський на тім не спинився, але написав цілу низку історичних оповідань, з котрих немало було друковано в „Свободі“. Всі вони переріяті горьчаким патріотичним духом, бо він бачив, що цього нам власне тепер потрібно, і власне праця в американській „Свободі“ не давала йому змоги до обовязку дати йому бадай на старість яку платну послугу.

ПОЛЬСЬКО-НІМЕЦЬКА ТОРГОВЛЯ

(УП. Берлін). Від того часу, як повстала польська держава і до нині нема між Польщею та Німеччиною регулярного торговельного договору і тимсамим регулярних торговельних зносин. Навпаки, обидві держави знаходилися аж до останнього часу в стані постійної торговельної митної війни й одна другою перешкоджували, як лише могли, у вимині продуктів польської землі й навапки. Доперва по заключенні пакту приязні між обома державами на початку 1934 року прийшло до закінчення цієї війни та тимчасового урегулювання мита на товари. Однаже торговельного договору нема ще й досі, хоч „приязні“ існує вже понад рік. Замість цього заключено в минулому році оціню компенсаційний договір про виміну товарів на суму 22 мільйонів злотих, себто польських продуктів сільського господарства за німецькі фабричні товари. В той спосіб оминено вилату товарів гірших. Той договір також не виповнив тих надій, які ні нього покладали в обидво держави. Польські експортери нарікають на те, що вони ввозять до Німеччини значно більше товарів, як Німеччина ввозить до Польщі і що в наслідок того на польських контактах у Німеччині збирився значні суми грошей, яких не можна ніяким чином зжукти, бо Німеччина заграничних валют не випускає зі своїх меж. Е зарплата, що її призрабони суми можуть застрягнути в банках на довгий час. Німеччина не може виварити ті суми просто тому, що Польща не випускає до себе ті товари. Тому Польські домогати, щоб уряд дав дозвіл на ввіз більше й інших товарів з Німеччини до Польщі. Звичайно так буває, що більший експорт від імпорту є вищим бажаним. Але в цих умовах, це за вивезені товари не можна дістати грошей, таке явище не є зовсім бажаним. Причиною такого стану в Польщі, яка не випускає до себе німецьких фабричних виробів у достаточній кількості, щоб в той спосіб виварити залеті до ввіз імпортованих товарів.

Польські урядові круги дбають за те, щоб знайти для себе відповідне оправдання чому вони то роблять. Причиною того є ріжні господарські системи, які напують в обидвох країнах. Німеччина дбає за посилення внутрішнього до ринку, що знову доводить до підвищення ціи на товари та зменшення товароого обороту за границями. Польща веде політику дефляції, яка не приносить ввіразу внутрішніх користей, але зате дає Польщі вільну руку в товароого обороту за границю. Польща не обмежує девізавого господарства, а Німеччина його обмежила. Це для Польщі є шкідливим і невигідним. І то в залежності від того, чи має сирішки для продукції товарів, чи їх не має. А що черз брак девіз не може їх купувати, тому мусять дбати за заключення ріжних компенсаційних договорів, щоб сирішки дістати в заміні за товари. Польща може вивозити до Німеччини лише сільсько-господарські продукти, яких Німеччина має надмір. Інших сирішків Польща виробити не може, а сільсько-господарських продуктів Німеччина не дуже їй потрібне. Інші держави є в відношенні до Німеччини кредитором і беруть товари за ті проценти дістати. Польща не є німецьким кредитором і тому німецький бізнес у торговлі з Польщею є, паявний. Зате Польща є довжником у відношенні до решти цього світа і пращне в більшої часті сідлання тих бор-

Польські урядові круги дбають за те, щоб знайти для себе відповідне оправдання чому вони то роблять. Причиною того є ріжні господарські системи, які напують в обидвох країнах. Німеччина дбає за посилення внутрішнього до ринку, що знову доводить до підвищення ціи на товари та зменшення товароого обороту за границями. Польща веде політику дефляції, яка не приносить ввіразу внутрішніх користей, але зате дає Польщі вільну руку в товароого обороту за границю. Польща не обмежує девізавого господарства, а Німеччина його обмежила. Це для Польщі є шкідливим і невигідним. І то в залежності від того, чи має сирішки для продукції товарів, чи їх не має. А що черз брак девіз не може їх купувати, тому мусять дбати за заключення ріжних компенсаційних договорів, щоб сирішки дістати в заміні за товари. Польща може вивозити до Німеччини лише сільсько-господарські продукти, яких Німеччина має надмір. Інших сирішків Польща виробити не може, а сільсько-господарських продуктів Німеччина не дуже їй потрібне. Інші держави є в відношенні до Німеччини кредитором і беруть товари за ті проценти дістати. Польща не є німецьким кредитором і тому німецький бізнес у торговлі з Польщею є, паявний. Зате Польща є довжником у відношенні до решти цього світа і пращне в більшої часті сідлання тих бор-

Польські урядові круги дбають за те, щоб знайти для себе відповідне оправдання чому вони то роблять. Причиною того є ріжні господарські системи, які напують в обидвох країнах. Німеччина дбає за посилення внутрішнього до ринку, що знову доводить до підвищення ціи на товари та зменшення товароого обороту за границями. Польща веде політику дефляції, яка не приносить ввіразу внутрішніх користей, але зате дає Польщі вільну руку в товароого обороту за границю. Польща не обмежує девізавого господарства, а Німеччина його обмежила. Це для Польщі є шкідливим і невигідним. І то в залежності від того, чи має сирішки для продукції товарів, чи їх не має. А що черз брак девіз не може їх купувати, тому мусять дбати за заключення ріжних компенсаційних договорів, щоб сирішки дістати в заміні за товари. Польща може вивозити до Німеччини лише сільсько-господарські продукти, яких Німеччина має надмір. Інших сирішків Польща виробити не може, а сільсько-господарських продуктів Німеччина не дуже їй потрібне. Інші держави є в відношенні до Німеччини кредитором і беруть товари за ті проценти дістати. Польща не є німецьким кредитором і тому німецький бізнес у торговлі з Польщею є, паявний. Зате Польща є довжником у відношенні до решти цього світа і пращне в більшої часті сідлання тих бор-

Польські урядові круги дбають за те, щоб знайти для себе відповідне оправдання чому вони то роблять. Причиною того є ріжні господарські системи, які напують в обидвох країнах. Німеччина дбає за посилення внутрішнього до ринку, що знову доводить до підвищення ціи на товари та зменшення товароого обороту за границями. Польща веде політику дефляції, яка не приносить ввіразу внутрішніх користей, але зате дає Польщі вільну руку в товароого обороту за границю. Польща не обмежує девізавого господарства, а Німеччина його обмежила. Це для Польщі є шкідливим і невигідним. І то в залежності від того, чи має сирішки для продукції товарів, чи їх не має. А що черз брак девіз не може їх купувати, тому мусять дбати за заключення ріжних компенсаційних договорів, щоб сирішки дістати в заміні за товари. Польща може вивозити до Німеччини лише сільсько-господарські продукти, яких Німеччина має надмір. Інших сирішків Польща виробити не може, а сільсько-господарських продуктів Німеччина не дуже їй потрібне. Інші держави є в відношенні до Німеччини кредитором і беруть товари за ті проценти дістати. Польща не є німецьким кредитором і тому німецький бізнес у торговлі з Польщею є, паявний. Зате Польща є довжником у відношенні до решти цього світа і пращне в більшої часті сідлання тих бор-

Польські урядові круги дбають за те, щоб знайти для себе відповідне оправдання чому вони то роблять. Причиною того є ріжні господарські системи, які напують в обидвох країнах. Німеччина дбає за посилення внутрішнього до ринку, що знову доводить до підвищення ціи на товари та зменшення товароого обороту за границями. Польща веде політику дефляції, яка не приносить ввіразу внутрішніх користей, але зате дає Польщі вільну руку в товароого обороту за границю. Польща не обмежує девізавого господарства, а Німеччина його обмежила. Це для Польщі є шкідливим і невигідним. І то в залежності від того, чи має сирішки для продукції товарів, чи їх не має. А що черз брак девіз не може їх купувати, тому мусять дбати за заключення ріжних компенсаційних договорів, щоб сирішки дістати в заміні за товари. Польща може вивозити до Німеччини лише сільсько-господарські продукти, яких Німеччина має надмір. Інших сирішків Польща виробити не може, а сільсько-господарських продуктів Німеччина не дуже їй потрібне. Інші держави є в відношенні до Німеччини кредитором і беруть товари за ті проценти дістати. Польща не є німецьким кредитором і тому німецький бізнес у торговлі з Польщею є, паявний. Зате Польща є довжником у відношенні до решти цього світа і пращне в більшої часті сідлання тих бор-

МОСКОВСЬКИЙ ПАМЯТНИК ШЕВЧЕНКО

У Харкові по довгих обізнках і приготуваннях відкрито пам'ятник Шевченку. З цього приводу вся советська преса напереведки викладала всто. Сталина, Постишева та інших царських наступників на Україні, приписуючи їм ідею й остаточне виконання пам'ятника.

Шевченко величезний і гігантний на тій своїй тогочасній дієдності. Національно — він за незалежну Україну, соціально — проти кріпачства та панства, що тягло за Московою, що жило чомом українського селя, але не для нього. Сучасні окупанти України вважали одну частину Шевченка, той, що й могли долити до сучасних Шевченкові російські демократи (Чернішевський, Добролюбов), ховаючи справжнього Шевченка — неприйомного ворога Росії. Ми писали недавно „Звєстия“ — лишаємо на жор націоналістичній навалочі всі контрреволюційні риси Шевченкової „творчості“, дачи тим найкращий доказ, що взяти ім згабілого Шевченка — їх загнібли.

Тепер, коли пам'ятник уже поставлено, що — за словами „Комуніста“ (з 24. ІІ. 1935) — є заслугою Т. П. Постишева й... Кирова (аякже!), московська преса на Україні, видаючи українською мовою, має знову нагоду вилити відру нових провакцій і безсиді злости на українських націоналістів. Якійся Голодад пише в її газеті, що „торжество ленінсько-сталінської національної політики на Україні є наслідок вертної боротьби большевизму України з українськими націоналістами“. Подумайте тільки: здобуток „національної політики є результатом боротьби з усім націоналізмом. Автім „халхал“ зробили націоналісти в Ленінграді, робили його, борони Боже, не українські, а „інтернаціональні“, мистец Манізер і Лінгборнт, навіть монтували пам'ятник продавцям з Московії робітників, що напереведки хваляться тепер у пресі своїми „героїчними“ урядними темляками при будові того пам'ятника. За своїх підбрехачів знайшли собі заступників халхальських Киріленків, що рознісуться про те, що, якби Шевченко жиб, тоб „планув в обличчя Дошчовим, Кональовичам, Вілншчачком (?!) та... російським генералам, з якими тепер працюють українські націоналісти“.

Ми знаємо: російські генерали царської армії працюють тепер у советській армії. А співпрацює з ними Петровські, Хмелі та інші прихильники Киріленки, що за хлібну картку й штани виспують тім своїм хлібодавцям. Та реклама, що її собі роблять пам'ятником Шевченка, мало ім пом'ятник Шевченку збудував собі сам пам'ятник у сернях українського народу, що твердіший від каменя і бронзи, що будувється й росте що діт більший!

Похватите та вставіте, Кайданів порвіте, І вжракою злою кровю Волю окропите. І справжній пам'ятник поставте щоби тоді, коли всі слова „Заповіту“ будуть виконані. — („Українське Слово“).

І справжній пам'ятник поставте щоби тоді, коли всі слова „Заповіту“ будуть виконані. — („Українське Слово“).

І справжній пам'ятник поставте щоби тоді, коли всі слова „Заповіту“ будуть виконані. — („Українське Слово“).

І справжній пам'ятник поставте щоби тоді, коли всі слова „Заповіту“ будуть виконані. — („Українське Слово“).

І справжній пам'ятник поставте щоби тоді, коли всі слова „Заповіту“ будуть виконані. — („Українське Слово“).

НА БІЖУЧІ ТЕМИ.

СВЯТО НАЙБІЛЬШОГО АНГЛІЙСЬКОГО ПОЕТА.

В Англії святують цим дивом пам'яті найбільшого поета Англії, котрого дехто вважає найбільшим поетом світа. Висламе Шейкспіра. Цікаво передовсім побачити, як Англіїї святують мам'яте цього поета. Отаке передовсім угадає в око те, що не говорив нічого про співи або музичну продукцію. Свято для поета і драматурга складається з декламації, драм і відчитів про різні сторони діяльності поета.

У відповідний спосіб святкують Шейкспіра і в Америці, де через мязову єдність з Англією Шейкспіра вважають своїм поетом. Так певно святують в Австралії, Канаді і навіть там, де гомонить англійська мова.

Що такий спосіб найкращий, англо-саксонський світ прийняв до переконання на основі довгого досвіду, бо від смерті Шейкспіра вже буде на даний рік 220 літ.

ПОЕТ, ЩО ПЕРЕЖИВ ПОКОЛІННЯ.

Відрод, що від смерті Шейкспіра минає 220 літ, виходить з творчості Шейкспіра пережити і творити.

Ще в якій випробувана безсмертність. Нині є багато творців літератури, які вважають за безсмертний, а яких наступні покоління не буде читати. Кажуть, що так було, бо так вже було за неодним твором у минувшині.

Неодні твор Шейкспіра має в нас черв'ячитися, а проте його творчість як і досі у театрах. Хоро творчість як і нині перекладають чужими мовами. Грають його драми в театрах усіх просто країн світа. В Німеччині він вважається притамом німецьких поетів.

В ЧІМ СЕКРЕТ ВЕЛИКОСТИ ШЕЙКСПІРА.

Неодного може зацікавити питання: Як це так сталося, що Шейкспір став таким популярним поетом? Чому завдячує він те, що всі його читають та виставляють його драми?

Багато можна на це питання дати відповідей, але від найбільш краще на це відповість з нагоди звикання ювілею Шейкспіра в Нью Йорку відомий театральний продуцент, Фромел, казати:

«Шейкспір жие до нині, бо він живив по собі характері, який ще і нині відображає такими жиннями, як вони були тоді, як Шейкспір їх творив».

Шейкспір уміє малювати живих людей у своїх драмах, що, бачучи гру тих людей на сцені, ми знаємо їх краще, ніж найбільш жинні людей у житті.

І ці постаті живі були в часа Шейкспіра, і живі вони є ще і нині. Він уміє уловити ті сторони людської вдачі, які не змінюються через пісенні політичні, або й суспільні.

У цьому є гарантія вічності літературного твору. Як каже Карл Вен Дорен, американський літературний критик, у творчості Шейкспіра кожде покоління читає тільки такі твори, які йому знаходять відбиття свого життя.

ЧОМУ МИ НЕ ЧИТАЄМО УКРАЇНСЬКОГО ЛІТЕРАТУРИ?

Ці слова мимомодом кидають новий жмут світла на невідомість української літератури серед усього українського народу.

Цікаво було б розслідувати, які безсмертні постаті створили українські письменники. Чи багато є між жидками описаними нашими письменниками, характері, котрі ми справді знаємо до самого дня їх смерці, як знайомих собі людей?

Означне коли хтось хотів би з його боку кинути камінь на

наших письменників, і сказати, приміром, що навіть Шевченко не створив таких характерів, то чи не треба те сказати рівночасно, що ми не хочемо цікавитися людським характером так, як цікавляться Англією або Америкою? У них, чим більше характер виходить від звичайного, тим більше він їм цікавий і тим більше вони стараються його пізнати; нас на від такого характеру тільки страх збирає і ми хочемо уникати від нього стояти, щоб, Боже борони, який салетин не поосудила нас, що й ми такі.

ПАТРІОТИЗМ НА СЛОВАХ.

Легіслатура стейту Мессечусетс відкинула проект закону, що мав на цілі заставляти кожду школу в стейті виставляти американський прапор та домагається від учителів і учеників поклону для прапора й присяги на вірність.

Додумалися мессечусетські законодавці, що заставляли кождо робити такі зовнішні признаки патріотизму може викликати якраз протинний вплид, як хотіли досягнути автори закону: замість патріотичних церемоній; замість справжніх патріотичних почувань — багато патріотичного пустомельства.

ДО КОГО ДОВОДИТЬ ЗАКОННИЙ ПРИМУС.

Перед комітетом палати послів конгресу для справи цивільної служби виведено є водні пересуджання в справі закону, котрий постановляє, що тільки незамужі жинки мають право діставати працю від федерального уряду.

На пересуджання заявив Е. Клод Бекбок, президент «Американської Федерації Федеральних Робітників», що цей закон має зовсім іншій наслідок, як собі законодавці бажали.

Вони хотіли, щоб жинки, котрі мають мужів, не збирали роботи тим, що мужів не мають. Замість цього вийшло таке, що двідцять, котрі заробляють і хотіли віддаватися, не віддавалися, щоб не страити роботи, а жинки з нареченими невчаними.

ЧУВАЛИ ПРО ЦЕЙ СЕЗОН?

Піснуть газети, що цього тижня починається сезон... на жабчій ноці.

Чую, що багато читачів кажуть: «Бррр! Як можна таке істи?»

Читаю далі: Приходить сезон на жаби, бо кинуться вони на устриці.

Пригадую собі, як то колись говорили: «Шо? Істи черпають? Бррр! Як мона таке істи?»

І в мені надалі росте, що хто знає, чи це й нам не прийдє французський сміх.

ЩО ВАРТА В ЖИТТІ НАЙБІЛЬШЕ?

Хто вже не ставив цього питання і хто вже на нього не давав своєї відповіді? Неодні скаже: «Ах, коби так мій мілюнень!» Скаже такий томсь, що він знає, що найвишнійшє рич у житті це великий масток.

Новий приклюдок до цього питання подає нам панна Марія Аделаїда Прентис, 27-літня внучка американського мільярдера Джана Д. Ракефелдара.

Ану-чю, кажуть «сноби», котрі дістають, що хто має наліцє дістає мілюнний спадок, дець уже певно й розуму має повну торбу. Але якби панна Прентис була тільки майбутнього спадкоємницею по найбогатішм чоловіці Америки, то з тої одної причини її сів не вартув наводити.

Але панна Прентис назвичайна мільянерка: вона вже шість місяців працює як доглядачка в одній ньюйорській шпиталі й не давалася там нікому пізна-

Увага! Нью Йорк і околиця! Увага!

ВСІ НА ПЕРШІЙ МАЙОВИЙ РАДІО-БАЛЬ

Український Демократичний Клуб, Українська Радіо-Програма „Нашого Базару“ і Комітет „Поморян“ в Нью Йорку, Н. Й.

Запрошують щиро всіх, хто тільки бажає гарно і весело забавитися на

МАЙОВИЙ РАДІО-БАЛЬ КОНЦЕРТ

які відбудуться в найкращій і найбільшій балевої сали міста Нью Йорку,

У WEBSTER HALL, 119 E. 11TH ST., BET. 3 & 4 AVE., NEW YORK CITY

В НЕДІЛЮ, 12-ГО ТРАВНЯ (МАЙ) 1935 РОКУ

ПОЧАТОК В ГОД. 5-ТІЙ ПОПОЛУДНІ. — ВСТУП ЛИШЕ 75 ЦЕНТИВ.

До танків будуть пригравати на перемуні без перестанку: Українська Соціальна Орхестра і HENRY HARRISON and HIS ORCHESTRA. Концертову частину, присвячену „УКРАЇНСЬКІЙ МАТЕРІ“, виконують такі артисти, як: славний шп співак Петро Ординський, гармоніст-віртуоз Н. Говп і інші.

На що забаву запрошено визначних людей, своїх і чужих. — Повна і вірцева обслуга, тампер перекуски і добрі напикти. Такої забави між Українцями ще до тепер не було. — Всіх Шан. Гостей шире вітає на цій забаві: — БАЛЕВИЙ КОМІТЕТ.

TUNE IN ON CAPTAIN NICK HOPE'S Accordion Cruise every Saturday, 12:45 to 1 p. m. from Station W.L.N.S. and hear the most beautiful Songs of all nations rendered on The Accordion. Ukrainian Songs are featured very often.

CAPTAIN NICK HOPE

ЛИСУВАННЯ РЕДАКЦІ.

Г. С., Честер, Па. — Ваші заваги дуже слухні. Але ми не будемо перекувати ніякого видаду, щоб мистив свою фотографію в „Промаятій Книзі“. Ми вже вивчили, що це буде за книга. П видати є для людини уряд У. Н. Союз на дозвіл на нас цей обов'язок, виходячи з того законно, що не може вигинти в Америці старе покоління, не захищаючи по собі виної пам'ятки у виді історії цієї величавої праці, яку вважали в Американську Україну У. Н. Союз і „Свобода“, а разом з ними Союзівий Відділ і Союзівий Офіс який відділ бути в тій книзі на пам'ятку, що ми тут жили і працювали для одної великої ідеї — то добре. Поза тим ніякої агітації щодо цього не ведемо.

Порозумійтеся з секретарем другого видаду щодо допису про ювидел, бо як не буде про це загадки в ювидельній книзі, то це не буде наша вина.

А. В., Кайфтон, Н. Дж. — Про ювидел в „Промаятій Книзі“ загадано дуже коротко, бо якби ми хотіли те все передати, що було а дописак „Свободи“, або що надсилають, то требає видати не одну, а кілька промаятійних книжок.

Попід зелени лози Скачуть дівки як кози. Попід зелени гілці Скачуть дівки як віці.

вати як вичка старого мільярдера. Як її нарешті викрили й спитали, пощо вона в шпінталі служила, коли вона лежала грушо в холодику жидки, вона сказала: „Я хочу вестися своє власне життя!“

— Так, алеж ви, пані, маєте дідя-мільярдера? — казали їй. — Так, маю, сказала дівчина, і я вже маю його дость. Люди не цікавляться мною як мною, а тим, що я його вуюю. А вже маю по шпінці чоловіка в тині великого чоловіка. Що мені з того, що він зробив щось великого? Я хочу саме щось зробити!

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ПЕРЕСТОРОГА І ПРОСЬБА.

Для 15-го квітня ц. р., повторювати в Болтінгтоні історія, який поділив вже знані українські колонії в Америці. Відомого часу крутилися тут піздіораті тиси, що говорили українською мовою. Наостанок зивався тут теж який Гелена, котра свого другого імени нікому не хотіла сказати. Говорила, що дуже довге. (Мабути довга історія за нею). Казава, що прихизла з Філадельфії, що походить із золотийського поунту. До наших людей приходила часто, а особливо називувала приятельство з декотрими жинками, а найбільше запризвичаєна вона тут з одною відвою. А накінець з панено Маланкою Крижа. Мей свої балачки вона зводила на гроші й женьяку. Говорила, що має доброго й багатого брата, що знає добрих хлопців для дичат, що хотіла їх тут поженити. Говорила, що вона ще сама панна. З „братом“ своїм не приходила майже до нікого, лиш до вдови. І до неї вони приїшли своєю одні раз і тут брат зрад хотів женитися з нею. Вдова зараз таки піздіораті його, що він не покаже на доброго чоловіка, коли на першу зустріч з нею зараз говорити за женьяку. Більше їй до неї не вказували, ані його сестра Гелена, зате до мешканки Крижа вона приходила день за днем, а завжди в той час, коли чоловік і дочка були в роботі.

У понеділок, дня 15. ц. м., приїшла зі своїм братом, що би його представити. А що то було перед обідом, то пані Криж зачала готувати обід, що би прийняти їх, як добрих людей. Сестра на свого „брата“ нагрязила, чому він не догадується, що коли люди старяться їх прийняти, то чому він не принесе дещо видити на обід. Він зараз пішов і приніс дещо видити. Шє пер обідом зачали ї частувати. Самі не пили; говорили, що ї слухать до обіду, то дої вийшли. Дали їй напикати другу Крижа по частунку прийшов ще третій чоловік. Говорив по

словенськи. Зачав розповідати вську вєчину, що його батько був великий бизнесмен, що банкрутував, що останніх \$25,000 він узяв і хоче їх зложити в людей, добрих і певних, і що таких людей шукає. „Брат“ і „сестра Гелена“ покарділи йому, що би він зложив гроші зложив у домі Крижа, бо знають, що вони добрі й чесні люди, і за дім Крижа годяться. Він їм відповів, що годяться на те, але хоче, що би його вивезити, що його гроші будуть напевно безпечні. Тому, як хто має які свої гроші, він все оставить у добрих людей, а по якійсь часі він прийде і свої гроші возьме той роздасть бідним і винагородить добрих людей. Зараз на це згидовало охотно „брат“ і „Гелена“, „Брат“ добув з кишені \$5,000 і положив на стіл. Такамо збрюла „Гелена“: виймила зі своєї торбинки \$2,500, зложила накупку, кажучи, що за Крижа рунити, що гроші будуть певні, бо вони добрі люди. Той, що говорив по словенськи, буцім не був ще з того вдоволеній, і він наставив, що би коначно й той вложив, що в його хаті гроші будуть оставатися. Просьтє Маланку, що би й вложив до великого пакета, а пакет вложив до залізної скринки й замкнув на ключ. Ключ віддав „братови“ „Гелени“, а гроші Маланці. Казава, що так має, бо їх всіх гроші є там, і незвадно вони прийдуць. Потім усі вийшли з дому.

За годину прийшов чоловік з роботи. Й жінка те все йому розказала. Він зараз догадався, що то вона є, і чимсь одкритою скринку в її власно отворено паперу з газет. Помакло пошлю й вона шукає справників.

Прочу увесь український загал в Америці, магтися на осторожності набуваче

перед такими типами людей і звернути пильну увагу на понижче описані особи. Коли би хтось з Українців знав де що за таких, або має фотографію такого піздіораті, або жинки, то прошу ласкаво прилати на адресу М. К. 3101 O'Donnell St., Baltimore, Md, або повідомити, у кого вона знаходиться.

Жинка виглядає так: росту коло 5 стп і 4 цаї. Волосє легко брунатне; тут було пофарбоване на блондове. Лице подовгасте. Ніс довгий. Дивидеться, як кажуть, зидлоба, нелепно, бозяко. Голос тихий. Бєсїда повільна. Як сидить, має звичай хилити трошки голову до одного рамени. Будова тіла — середньо-струнка. Від повальній, з очима, шупленими вииз. Літ коло 35, хоч тут говорива, що має 28. Не дуже балакуча. Ваги 140—150 фунтів.

„Брат“ виглядає так: має коло 6 стп висоти. Гарний. Лице округле. Волосє легко-брунатне. Ваги 180 до 200 фунтів. Обоє говорять українським галицьким акцентом.

Третього, що говорив по словенськи, ніякого описати, бо крих і жертви тілого його передним не бачив. Є мабуць уже старкуватий. Лице подовгасте, сурхавяє, трошки зрите вієною. Літ від 40 до 50 або й більше.

Михайло Криж.

LEHIGH VALLEY SERVICE СПЕЦІАЛЬНА ПРОГУЛКА В НЕДІЛЮ, 5-ГО ТРАВНЯ

EASTON BETHLEHEM ATLENTOWN LEHIGHTON MAUCH CHUNK \$1.50 \$2.00 \$2.25

Погляд підїждати в Нью Йорку з ПЕНСІЛВАНІЙСЬКОГО СТАТУСІ Avenue, 715 рана. (Сторінка 1). Поворот в неділю вечір. Подїбна прогулка 16 червня.

Інформації і бікети добувати в Consolidated Ticket Office, Pennsylvania Station, Hudson Terminal, or Genl. Eastern Passenger Agency, 500 Fifth Avenue, Tel. LOcates 5-021. LEHIGH VALLEY RAILROAD The Route of The Black Diamond

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ.

НЬО ЙОРК, Н. Й.

Товариство „Соборна Україна“. Повище товариство було зорганізоване в жовтні минулого року. Воно є культурно-громадською організацією, Соборність товариства не лише в назві, але й у його ідеях, праці, та переломі у членстві. В ньому гуртуються Українці й Українці зі всіх наших земель. Дотепер переважають з Великої України.

Товариство ставить своїм завданням давати єсєбичну поміч українському народові в його змаганні до вої, до незалежної і соборної держави. Це можна досягнути тільки через піднесення загальної і громадської освіти нашого народу. Тому в Америці організація проводить працю, якою метою є поглиблення національно-державної і суспільного освідомлення української імїграції.

Хоч товариство існує не більше як пів року, то вже встигло виконати в тім напрямку значну працю. За той час влаштовано два цілкі лекції.

- Перший: 1. Українське суспільство в зеркалі І. Котларевського — інж. Н. Новаківський. 2. Експлуатація природних багатств України комуністичною владою — інж. Ф. Стекло. 3. Проблема переселення на Україну — інж. М. Ревенко. 4. Закони соціальної системи — інж. І. Салатин.

- Другий: 1. Україна під московськими царями — інж. Б. Завєвський. 2. Розвиток політичної думки на Україні в 18, 19, і 10 стол. — В. Кедорський. 3. Велика Україна і Галичина — ред. Я. Чиж. 4. Українська армія в 1917-20 роках — інж. Б. Завєвський. 5. Прийдє газети в майбутній війні — інж. І. Салатин. 6. Чи може Україна бути самостійною державою? — ред. О. Ревюк.

Отже разом влаштовано 9 викладів. Без сумніву українські люди Нью Йорку скористали з них. Про це свідчать спорє числі відвідувачів, численні записи, жава дискусії, позариска атмосфера і ясні олівескі лектори. Значне число слухачів не пропустило жадної лекції, особливо в другому циклі. Отже він сам обернувся в курс із більше-менше постійними відвідувачами.

Крім того товариство влаштувало 13-го грудня 1934 року в Нью Йорку велику жабу академію, присвячену за мученому московськими більшовниками академіком і найславнішим українським істориком, М. Грушевським.

Ось не освітня праця Т-ва Соборна Україна. Мусимо зазначити, що в головному воно виконало її „власними силами“, бо опри редакторів О. Ревенка і Я. Чижя решта лекторів члени товариства.

Набудуче наша організація не тільки не сплинить своєї праці, а ще й поширїть її, що би в цей тривалий час бути корисною не тільки для українського загалу в Америці, але й для нашого народу в рідному краю. Якби знайшлися охочі Українці помагати нам, а найбільш поміч, це пристати до нашого гурту, ми радо таких приймаємо. Особливо настільки гукаємо до земляків з Великої України: „Пора вже проснутися! Чи ви не чуєте стогону катованого Сталінами й Постинишеним народом нашою? А як чуєте, то чому не організуєтесь, щоб боротися з гнобителями?“

Доказали інформації про товариство „Соборна Україна“ можна одержати від секретаря: Mr. O. Hontchar, 219 E. 10 St., New York, N. Y. Ф. Брашчич.

СМІГ УКРАЇНСЬКИХ ПОЛІТИЧНИХ ВІЗНІВ, ЗАСУДИЛИХ У ПОЛІЦЬ В 1934-МУ РОЦІ.

- 1. Антонів Омелян, студ. прав, засуджений на 3 роки за приналежність до Організації Українських Націоналістів (О.У.Н.).
2. Вехлибнік Василь, абс. гімн, 4 роки за приналежність.
3. Бабак Теодор, маш. пом., 2 роки за приналежність.
4. Бодирчук Василь, шофер, 5 років за приналежність.
5. Буско Яків, студ., 4 роки за приналежність.
6. Баран Гриць, уч. в кл., 13 років за приналежність.
7. Бруда Володимир, харчівні, 10 років за приналежність.
8. Вітенок Юрій, уч. 7 кл. гімн, 10 років за приналежність.
9. Вітенок Михайло, уч. 5 кл. гімн, 9 років за приналежність.
10. Гайвас Ярослав, уч. в кл., 3 роки за приналежність.
11. Ганітський Марія, уч. 6 кл., 1 1/2 року за приналежність.
12. Гайвас Григорій, муляр, 2 роки за приналежність.
13. Гарбап Євген, абс. гімн, 3 роки за приналежність.
14. Гайдук Володимир, муляр, 13 років за приналежність.
15. Гумовський Іван, студ. техн., 8 років за приналежність.
16. Демчук Іван, рибник, 3 роки за протиприямну акцію.
17. Демчук Іван, абс. сем., 4 1/2 року за протиприямну акцію.
18. Демчук Ярослав, торг. пом., 4 роки за протиприямну акцію.
19. Заставський Василь, старор., 10 років за приналежність.
20. Іванчук Юліан, абс. сем., 15 років за приналежність.
21. Іваншко Осип, рибник, 3 роки за протиприямну акцію.
22. Корпан Степан, старор., на кару смерті. Присуд виконання.
23. Кучеренко Іван, абс. гімн, 5 років за протиприямну акцію.
24. Кольковський Онуфрій, 5 років за протиприямну акцію.
25. Кольковський Василь, торг. помічник, 4 роки за протиприямну акцію.
26. Коренчук Дмитро, селянин, 11 років за приналежність.
27. Лудський Олександр, абс. гімн, 6 років за приналежність.
28. Луїан Ариад, студ. прав, 5 років за приналежність.
29. Лаврицький Іван, абс. гімн, 1 рік і 2 міс. за приналежність.
30. Медвяд Василь, абс. гімн, 3 роки за приналежність.
31. Машинка Мирон, рибник, 2 роки за детюжність.
32. Машинка Ілля, студ. прав, 3 роки за кольторіацію.
33. Мирон Дмитро, студ. прав, 7 років за приналежність.
34. Мушля Теодор, рибник, 4 роки за ванду на пошту.
35. Мороз Володимир, селянин, 11 років за приналежність.
36. Мекеряк Василь, 4 роки за детюжність.
37. Матла Зеновій, студ. філ., на до смертну кару.
38. Осадко Володимир, дав. сол., 2 роки за приналежність.
39. Омишневич Юрій, хлібник, 13 років за приналежність.
40. Проків Мірослав, студ. прав, 7 років за кольторіацію.
41. Панович Петро, селянин, 10 міс. за протиприямну акцію.
42. Петрухук Конст., абс. торг. шк. шим, 12 років за приналежність.
43. Панович Петро, селянин, 10 міс. за протиприямну акцію.
44. Стасів Мірослав, абс. гімн, 2 роки за кольторіацію.
45. Соколовська Ольга, уч. 4 р. сем., 3 роки за приналежність.
46. Савож Іван, маляр, 10 років за приналежність.
47. Ткач Микола, рибник, 5 років за протиприямну акцію.
48. Урбан Іван, купець, 11 років за приналежність.
49. Фелікс Микола, рибник, 5 років за протиприямну акцію.
50. Федорів Олена, абс. сем., 3 роки за протиприямну акцію.
51. Федорів Юрій, студ. теол., 5 років за приналежність.
52. Феліський Василь, бронзіаник, 2 роки за кольторіацію.
53. Хамужук Дмитро, торг. пом., 3 роки за протиприямну акцію.
54. Хамужук Теодор, рибник, 4 роки за протиприямну акцію.
55. Хомин Михайло, селянин, 3 1/2 року за приналежність.
56. Хомин Іван, селянин, 2 роки за приналежність.
57. Іванк Теодор, селянин, 1 1/2 року за детюжність.
58. Чорна Романа, кельнерка, 6 років за приналежність.

- 59. Штовіо Ярослав, студ. філ., 5 років за приналежність.
60. Явчик Володимир, 14 років за приналежність.
61. Вербовай Євген, селянин, 1 1/2 року за детюжність.
62. Вербовай Василь, селянин, 1 1/2 року за детюжність.
63. Бобі Микола, 1 1/2 року за детюжність.
64. Пшоник Мирон, 1 1/2 року за детюжність.
65. Гітвік Михайло, муляр, 3 роки за ванду на пошту.
66. Гітвік Марія, уч. 4 р. сем., 1 1/2 року за приналежність.
67. Косак Гриць, селянин, 1 1/2 року за детюжність.
68. Король Володимир, селянин, 2 роки за приналежність.
69. Король Данно, селянин, 2 роки за приналежність.
70. Колба Ірина, Фінд. чл., 2 роки за негідну літературу.
71. Ложичак Петро, уч. 8 кл. гімн, 3 роки за ванду.
72. Микер Василь, селянин, 8 років за приналежність.
73. Ніч Степан, студ. техн., 9 років за ванду на пошту.
74. Олеско Володимир, селянин, 3 1/2 року за протиприямну акцію.
75. Романовська Анна, уч. сем., 1 1/2 року за приналежність.
76. Трохимчук Степан, селянин, 3 роки за шкідливий саботаж.
77. Харук Гриць, 1 рік за детюжність.
78. Харук Дмитро, шофер, 5 років за приналежність.
79. Нізна Володимир, студ. техн., 15 років за приналежність.
80. Класичка Михайло, 2 роки за приналежність.
81. Куликівський Гриць, на кару смерті.
82. Стойкевич Лев, на 5 років.
83. Хорн Мирон, на 7 років.
84. Васичек Семен, на 5 років.
85. Миколович Іван, на 6 років.
86. Трохимський Іван, на 2 роки.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ КРАЄВІ.

Величина писанка на Різдво. Гром. Йосиф Засулак переслав за нагоди Великодня \$5 через Об'єднання, призначеною по \$1.25 на інвалідів, політичних в'язнів, Рідну Школу та вільнолюбну боротьбу.

ОХОРОНА СОВИ В АВСТРІИ.

В Австрії сови й пугачі вже майже вигинули. Тепер австрійські часописи радіють, що в одній стороні Дольної Австрії похвалюється ці птахи, завдяки спеціальному охоронному закону. Часописи пригадують усім власникам лодзьких ревірів, що тогочасні птахи на основі закону з 1927 року ввесь рік не варто стріляти, доводити, чи переслідувати, не варто теж вибирати яєць із гнізда, хочби і для збірки. Винуватці на основі закону каратимуть гостро.

Гендель і пєс.

Старий композитор Гендель (1685—1759) був доволі запальний, скоро сердився. Раз відвідав одну знайому тї на її просьбу став грати на фортепіані. Ввесь час, як він грав, пєс панї господинї скавувї. Вкїнци композиторови надолго це скавувїння, він скопив пєс та виникну криїв вікно. Потїм сказав господинї: — Даруйте, панї, та пєс був незоний. Увєс час на пів голосу вище скавувї, ніж я грав...

В СУБОТУ, ДНЯ 4-ГО ТРАВНЯ (МАЙ) 1935 РОКУ ГРИГОРІЙ СОВА В Old Bridge, N. J. ОТВІРАЄ НА ЛІТНІЙ СЕЗОН ПАРК

Підчас отворення парку буде ВЕЧЕРА (DINNER) з музикою, танцями і "Міністр Шоу". Парк має гарні дерева, обширну галю до танців і рідні дїточї забавни. Парк буде можна вїїпнїти на вєкї підїїтрєжствє.

EAGLE REGALIA CO. ПРАТОРИ, ЦЕРКОВНІ ХОРУВТИ, ЛЕНТИ, ВІДЗНАКИ, СТЯЖКОВІ ВІДЗНАКИ, БРАТСЬКІ ПЕРСТЕНІ І ПЕЧАТКИ. Коли має братство, товариство чи сєстрїтво хочє бути вдвоєсно, тїм пїше нїм замовити на пробу: Каталог, інформація і пробє варїантє вїдємо НА вїше надїємо БЕЗПЛАТНО. 298 BROADWAY. NEW YORK, N. Y.

ПОЧИНАЮЧА НИЗЬКО. Обсяг наших цїн є шкївотю заокруглєнї; ми можемо обслужити людину, якї бажє вїдати багато грошєй, і таку, якї може вїдати дуже мало. Крам, якого ми вїживаємо, є першїї якостї, а наша услуга є завжди першорядна. Ми починаємо нашу цїну дуже низьким числом, так, що особа в дуже умїркованих матерїальних умовних може нами послугуватися. STEPHEN J. JEWUSIAK & SON FUNERAL DIRECTORS 77 Morris St., Jersey City 34 E. 25 St., Bayonne 4-5889 Bayonne 3-0540

ДІТОЧІ ТЕАТРАЛЬНІ КНИЖЕЧКИ НА СВЯТО МАТЕРІ В МАМИН ДЕНЬ, ІВАНА БЛАЖЕВИЧА, сєнєчна картина в трох дїях, 11 осіб — 20 ш. СВЯТО МАТЕРІ, Марія Кєзюрї-Барїяльова, сєнєчний образок на 2 дїї, 7 осіб — 20 ш. СИРОТА, Юра Ігоркїв, сєнєчна картина в двох дїях, 10 осіб — 20 ш. Замовлення разом з вїдєлєнїстю слати на адресу: СВОБОДА, P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ. А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА ПИШТЬ ПО НАЙНОВІШИЙ ЦІННИК КНИЖОК. "СВОБОДА" 81-83 GRAND ST., (P. O. Box 346), JERSEY CITY, N. J.

3 УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ БОСТОН, МАСС. Дїяльний хор. Хор ім. М. Лисенка при укр. прав. церкві складається з майже з самої тут родженої молоді. Впривид є кількоро старїшї, але на прєвєлїтї жажє, дуже мало. Наш хор достєть гарно поєєнуєтє. Засновано його в 1920 році під управлєннєм Я. Жєлєхїєвського. Минулої зими дали ми дєсять концертїв мїж Амєриканцями в кєждєжд, гай скажуєтє та по церквах. Також спївали двє рази для Литовцїв та 2 рази на радїо. Про успїхї нашого хору та наших танцюєрїств мїж чужинцями було подано на сторїнках "Сєвєдє" як тєк про концертї, якї вїбулєсь в своїй галї в пам'ятї Героїв Лїстопадовї Днїв та в чєсть Бєлєвкї Т. Шевченкє. А тепєр маєм на думцї поїти до вїдома, що ми знову спївали на радїо на сам нєпї Вєлєкнєвє.

Також наш хор і танцюєрї вїступитимуть у клубї для вїзначених Амєриканцїв, а в вївнїятї цукор шєвно вїд пївторї стїлїтї. Пїво лєвє виробляють в полєвнї ХІV стїлїтї брєвєрї Цїгав у Нїмєччїні. Пїво знаєтї вкє виробляють і старїннї Є. гпїтанцї. Стєновї вилкї вївїшли в у. жинаннє в ХV стїлїтї в Італїї, та шєвно в ХVІІІ стїлїтї здобули право горожанствє у всїх цївїлізованих країнєх і серед усїх вєрст населєннєя. Повстанїї (фїльовнїї) кєлєпєх уперше вложив на голову цїсар Карл V. при кїнци ХVІ стїлїтї. Як падав дощ, монарх зїдав його та ховєв пїд плащ, щоб не змок. Шовковї пєльохї перша воєлїна англїєвськє королевє Єлїсєветє, а з мужїнн французькїї король Генрїк ІІ. Першу лїянує сорочку мєлєжєкє француськєго короля Карла VII. Фабрїку цїгар уперше оснєвав Шонман у Гамбургї в рїчї 1788. — Папіроскї курїли в єпанських колонїях вїд часу вїдрїтї Амєрїкї. В Єврєпї загально стїя курїтї папіроскї шєвно в полєвнї ХІХ стїлїтї. Цїлїндєр появився в кїнци 1820 року в Лондонї. Стєсє страв увєє спрїтнїїї рєсторєнєв Рос пїдчас Вєлїкїї Рєволуцїї в Парїжї. Він хотїв так улєкшити своїм гостям скорїї вїбр страв, якї рєволуцїїонїїї уряд забороонїв тєтї та тєрвуєвє як "арїстократїчє дєлїкатєсї". Гостї в Росї, що були вїзначєнї рєволуцїїонєрї, їлї тї стравї скрїпїєшє. Омнїбус з'явився в Парїжї в ХVІІ стїлїтї. За порєдкєм

Цукор "вїдрїли" пїдчас Хрєстонєсних походїв в європейскїї Трїполїє (в Афрїкї). З прїчинї труднїцїв і коштїв транспорту загально стїя вївнїятї цукор шєвно вїд пївторї стїлїтї. Пїво лєвє виробляють в полєвнї ХІV стїлїтї брєвєрї Цїгав у Нїмєччїні. Пїво знаєтї вкє виробляють і старїннї Є. гпїтанцї. Стєновї вилкї вївїшли в у. жинаннє в ХV стїлїтї в Італїї, та шєвно в ХVІІІ стїлїтї здобули право горожанствє у всїх цївїлізованих країнєх і серед усїх вєрст населєннєя. Повстанїї (фїльовнїї) кєлєпєх уперше вложив на голову цїсар Карл V. при кїнци ХVІ стїлїтї. Як падав дощ, монарх зїдав його та ховєв пїд плащ, щоб не змок. Шовковї пєльохї перша воєлїна англїєвськє королевє Єлїсєветє, а з мужїнн французькїї король Генрїк ІІ. Першу лїянує сорочку мєлєжєкє француськєго короля Карла VII. Фабрїку цїгар уперше оснєвав Шонман у Гамбургї в рїчї 1788. — Папіроскї курїли в єпанських колонїях вїд часу вїдрїтї Амєрїкї. В Єврєпї загально стїя курїтї папіроскї шєвно в полєвнї ХІХ стїлїтї. Цїлїндєр появився в кїнци 1820 року в Лондонї. Стєсє страв увєє спрїтнїїї рєсторєнєв Рос пїдчас Вєлїкїї Рєволуцїї в Парїжї. Він хотїв так улєкшити своїм гостям скорїї вїбр страв, якї рєволуцїїонїїї уряд забороонїв тєтї та тєрвуєвє як "арїстократїчє дєлїкатєсї". Гостї в Росї, що були вїзначєнї рєволуцїїонєрї, їлї тї стравї скрїпїєшє. Омнїбус з'явився в Парїжї в ХVІІ стїлїтї. За порєдкєм

Також наш хор і танцюєрї вїступитимуть у клубї для вїзначених Амєриканцїв, а в вївнїятї цукор шєвно вїд пївторї стїлїтї. Пїво лєвє виробляють в полєвнї ХІV стїлїтї брєвєрї Цїгав у Нїмєччїні. Пїво знаєтї вкє виробляють і старїннї Є. гпїтанцї. Стєновї вилкї вївїшли в у. жинаннє в ХV стїлїтї в Італїї, та шєвно в ХVІІІ стїлїтї здобули право горожанствє у всїх цївїлізованих країнєх і серед усїх вєрст населєннєя. Повстанїї (фїльовнїї) кєлєпєх уперше вложив на голову цїсар Карл V. при кїнци ХVІ стїлїтї. Як падав дощ, монарх зїдав його та ховєв пїд плащ, щоб не змок. Шовковї пєльохї перша воєлїна англїєвськє королевє Єлїсєветє, а з мужїнн французькїї король Генрїк ІІ. Першу лїянує сорочку мєлєжєкє француськєго короля Карла VII. Фабрїку цїгар уперше оснєвав Шонман у Гамбургї в рїчї 1788. — Папіроскї курїли в єпанських колонїях вїд часу вїдрїтї Амєрїкї. В Єврєпї загально стїя курїтї папіроскї шєвно в полєвнї ХІХ стїлїтї. Цїлїндєр появився в кїнци 1820 року в Лондонї. Стєсє страв увєє спрїтнїїї рєсторєнєв Рос пїдчас Вєлїкїї Рєволуцїї в Парїжї. Він хотїв так улєкшити своїм гостям скорїї вїбр страв, якї рєволуцїїонїїї уряд забороонїв тєтї та тєрвуєвє як "арїстократїчє дєлїкатєсї". Гостї в Росї, що були вїзначєнї рєволуцїїонєрї, їлї тї стравї скрїпїєшє. Омнїбус з'явився в Парїжї в ХVІІ стїлїтї. За порєдкєм

Також наш хор і танцюєрї вїступитимуть у клубї для вїзначених Амєриканцїв, а в вївнїятї цукор шєвно вїд пївторї стїлїтї. Пїво лєвє виробляють в полєвнї ХІV стїлїтї брєвєрї Цїгав у Нїмєччїні. Пїво знаєтї вкє виробляють і старїннї Є. гпїтанцї. Стєновї вилкї вївїшли в у. жинаннє в ХV стїлїтї в Італїї, та шєвно в ХVІІІ стїлїтї здобули право горожанствє у всїх цївїлізованих країнєх і серед усїх вєрст населєннєя. Повстанїї (фїльовнїї) кєлєпєх уперше вложив на голову цїсар Карл V. при кїнци ХVІ стїлїтї. Як падав дощ, монарх зїдав його та ховєв пїд плащ, щоб не змок. Шовковї пєльохї перша воєлїна англїєвськє королевє Єлїсєветє, а з мужїнн французькїї король Генрїк ІІ. Першу лїянує сорочку мєлєжєкє француськєго короля Карла VII. Фабрїку цїгар уперше оснєвав Шонман у Гамбургї в рїчї 1788. — Папіроскї курїли в єпанських колонїях вїд часу вїдрїтї Амєрїкї. В Єврєпї загально стїя курїтї папіроскї шєвно в полєвнї ХІХ стїлїтї. Цїлїндєр появився в кїнци 1820 року в Лондонї. Стєсє страв увєє спрїтнїїї рєсторєнєв Рос пїдчас Вєлїкїї Рєволуцїї в Парїжї. Він хотїв так улєкшити своїм гостям скорїї вїбр страв, якї рєволуцїїонїїї уряд забороонїв тєтї та тєрвуєвє як "арїстократїчє дєлїкатєсї". Гостї в Росї, що були вїзначєнї рєволуцїїонєрї, їлї тї стравї скрїпїєшє. Омнїбус з'явився в Парїжї в ХVІІ стїлїтї. За порєдкєм

Також наш хор і танцюєрї вїступитимуть у клубї для вїзначених Амєриканцїв, а в вївнїятї цукор шєвно вїд пївторї стїлїтї. Пїво лєвє виробляють в полєвнї ХІV стїлїтї брєвєрї Цїгав у Нїмєччїні. Пїво знаєтї вкє виробляють і старїннї Є. гпїтанцї. Стєновї вилкї вївїшли в у. жинаннє в ХV стїлїтї в Італїї, та шєвно в ХVІІІ стїлїтї здобули право горожанствє у всїх цївїлізованих країнєх і серед усїх вєрст населєннєя. Повстанїї (фїльовнїї) кєлєпєх уперше вложив на голову цїсар Карл V. при кїнци ХVІ стїлїтї. Як падав дощ, монарх зїдав його та ховєв пїд плащ, щоб не змок. Шовковї пєльохї перша воєлїна англїєвськє королевє Єлїсєветє, а з мужїнн французькїї король Генрїк ІІ. Першу лїянує сорочку мєлєжєкє француськєго короля Карла VII. Фабрїку цїгар уперше оснєвав Шонман у Гамбургї в рїчї 1788. — Папіроскї курїли в єпанських колонїях вїд часу вїдрїтї Амєрїкї. В Єврєпї загально стїя курїтї папіроскї шєвно в полєвнї ХІХ стїлїтї. Цїлїндєр появився в кїнци 1820 року в Лондонї. Стєсє страв увєє спрїтнїїї рєсторєнєв Рос пїдчас Вєлїкїї Рєволуцїї в Парїжї. Він хотїв так улєкшити своїм гостям скорїї вїбр страв, якї рєволуцїїонїїї уряд забороонїв тєтї та тєрвуєвє як "арїстократїчє дєлїкатєсї". Гостї в Росї, що були вїзначєнї рєволуцїїонєрї, їлї тї стравї скрїпїєшє. Омнїбус з'явився в Парїжї в ХVІІ стїлїтї. За порєдкєм

Також наш хор і танцюєрї вїступитимуть у клубї для вїзначених Амєриканцїв, а в вївнїятї цукор шєвно вїд пївторї стїлїтї. Пїво лєвє виробляють в полєвнї ХІV стїлїтї брєвєрї Цїгав у Нїмєччїні. Пїво знаєтї вкє виробляють і старїннї Є. гпїтанцї. Стєновї вилкї вївїшли в у. жинаннє в ХV стїлїтї в Італїї, та шєвно в ХVІІІ стїлїтї здобули право горожанствє у всїх цївїлізованих країнєх і серед усїх вєрст населєннєя. Повстанїї (фїльовнїї) кєлєпєх уперше вложив на голову цїсар Карл V. при кїнци ХVІ стїлїтї. Як падав дощ, монарх зїдав його та ховєв пїд плащ, щоб не змок. Шовковї пєльохї перша воєлїна англїєвськє королевє Єлїсєветє, а з мужїнн французькїї король Генрїк ІІ. Першу лїянує сорочку мєлєжєкє француськєго короля Карла VII. Фабрїку цїгар уперше оснєвав Шонман у Гамбургї в рїчї 1788. — Папіроскї курїли в єпанських колонїях вїд часу вїдрїтї Амєрїкї. В Єврєпї загально стїя курїтї папіроскї шєвно в полєвнї ХІХ стїлїтї. Цїлїндєр появився в кїнци 1820 року в Лондонї. Стєсє страв увєє спрїтнїїї рєсторєнєв Рос пїдчас Вєлїкїї Рєволуцїї в Парїжї. Він хотїв так улєкшити своїм гостям скорїї вїбр страв, якї рєволуцїїонїїї уряд забороонїв тєтї та тєрвуєвє як "арїстократїчє дєлїкатєсї". Гостї в Росї, що були вїзначєнї рєволуцїїонєрї, їлї тї стравї скрїпїєшє. Омнїбус з'явився в Парїжї в ХVІІ стїлїтї. За порєдкєм

Також наш хор і танцюєрї вїступитимуть у клубї для вїзначених Амєриканцїв, а в вївнїятї цукор шєвно вїд пївторї стїлїтї. Пїво лєвє виробляють в полєвнї ХІV стїлїтї брєвєрї Цїгав у Нїмєччїні. Пїво знаєтї вкє виробляють і старїннї Є. гпїтанцї. Стєновї вилкї вївїшли в у. жинаннє в ХV стїлїтї в Італїї, та шєвно в ХVІІІ стїлїтї здобули право горожанствє у всїх цївїлізованих країнєх і серед усїх вєрст населєннєя. Повстанїї (фїльовнїї) кєлєпєх уперше вложив на голову цїсар Карл V. при кїнци ХVІ стїлїтї. Як падав дощ, монарх зїдав його та ховєв пїд плащ, щоб не змок. Шовковї пєльохї перша воєлїна англїєвськє королевє Єлїсєветє, а з мужїнн французькїї король Генрїк ІІ. Першу лїянує сорочку мєлєжєкє француськєго короля Карла VII. Фабрїку цїгар уперше оснєвав Шонман у Гамбургї в рїчї 1788. — Папіроскї курїли в єпанських колонїях вїд часу вїдрїтї Амєрїкї. В Єврєпї загально стїя курїтї папіроскї шєвно в полєвнї ХІХ стїлїтї. Цїлїндєр появився в кїнци 1820 року в Лондонї. Стєсє страв увєє спрїтнїїї рєсторєнєв Рос пїдчас Вєлїкїї Рєволуцїї в Парїжї. Він хотїв так улєкшити своїм гостям скорїї вїбр страв, якї рєволуцїїонїїї уряд забороонїв тєтї та тєрвуєвє як "арїстократїчє дєлїкатєсї". Гостї в Росї, що були вїзначєнї рєволуцїїонєрї, їлї тї стравї скрїпїєшє. Омнїбус з'явився в Парїжї в ХVІІ стїлїтї. За порєдкєм

Також наш хор і танцюєрї вїступитимуть у клубї для вїзначених Амєриканцїв, а в вївнїятї цукор шєвно вїд пївторї стїлїтї. Пїво лєвє виробляють в полєвнї ХІV стїлїтї брєвєрї Цїгав у Нїмєччїні. Пїво знаєтї вкє виробляють і старїннї Є. гпїтанцї. Стєновї вилкї вївїшли в у. жинаннє в ХV стїлїтї в Італїї, та шєвно в ХVІІІ стїлїтї здобули право горожанствє у всїх цївїлізованих країнєх і серед усїх вєрст населєннєя. Повстанїї (фїльовнїї) кєлєпєх уперше вложив на голову цїсар Карл V. при кїнци ХVІ стїлїтї. Як падав дощ, монарх зїдав його та ховєв пїд плащ, щоб не змок. Шовковї пєльохї перша воєлїна англїєвськє королевє Єлїсєветє, а з мужїнн французькїї король Генрїк ІІ. Першу лїянує сорочку мєлєжєкє француськєго короля Карла VII. Фабрїку цїгар уперше оснєвав Шонман у Гамбургї в рїчї 1788. — Папіроскї курїли в єпанських колонїях вїд часу вїдрїтї Амєрїкї. В Єврєпї загально стїя курїтї папіроскї шєвно в полєвнї ХІХ стїлїтї. Цїлїндєр появився в кїнци 1820 року в Лондонї. Стєсє страв увєє спрїтнїїї рєсторєнєв Рос пїдчас Вєлїкїї Рєволуцїї в Парїжї. Він хотїв так улєкшити своїм гостям скорїї вїбр страв, якї рєволуцїїонїїї уряд забороонїв тєтї та тєрвуєвє як "арїстократїчє дєлїкатєсї". Гостї в Росї, що були вїзначєнї рєволуцїїонєрї, їлї тї стравї скрїпїєшє. Омнїбус з'явився в Парїжї в ХVІІ стїлїтї. За порєдкєм

Також наш хор і танцюєрї вїступитимуть у клубї для вїзначених Амєриканцїв, а в вївнїятї цукор шєвно вїд пївторї стїлїтї. Пїво лєвє виробляють в полєвнї ХІV стїлїтї брєвєрї Цїгав у Нїмєччїні. Пїво знаєтї вкє виробляють і старїннї Є. гпїтанцї. Стєновї вилкї вївїшли в у. жинаннє в ХV стїлїтї в Італїї, та шєвно в ХVІІІ стїлїтї здобули право горожанствє у всїх цївїлізованих країнєх і серед усїх вєрст населєннєя. Повстанїї (фїльовнїї) кєлєпєх уперше вложив на голову цїсар Карл V. при кїнци ХVІ стїлїтї. Як падав дощ, монарх зїдав його та ховєв пїд плащ, щоб не змок. Шовковї пєльохї перша воєлїна англїєвськє королевє Єлїсєветє, а з мужїнн французькїї король Генрїк ІІ. Першу лїянує сорочку мєлєжєкє француськєго короля Карла VII. Фабрїку цїгар уперше оснєвав Шонман у Гамбургї в рїчї 1788. — Папіроскї курїли в єпанських колонїях вїд часу вїдрїтї Амєрїкї. В Єврєпї загально стїя курїтї папіроскї шєвно в полєвнї ХІХ стїлїтї. Цїлїндєр появився в кїнци 1820 року в Лондонї. Стєсє страв увєє спрїтнїїї рєсторєнєв Рос пїдчас Вєлїкїї Рєволуцїї в Парїжї. Він хотїв так улєкшити своїм гостям скорїї вїбр страв, якї рєволуцїїонїїї уряд забороонїв тєтї та тєрвуєвє як "арїстократїчє дєлїкатєсї". Гостї в Росї, що були вїзначєнї рєволуцїїонєрї, їлї тї стравї скрїпїєшє. Омнїбус з'явився в Парїжї в ХVІІ стїлїтї. За порєдкєм

Також наш хор і танцюєрї вїступитимуть у клубї для вїзначених Амєриканцїв, а в вївнїятї цукор шєвно вїд пївторї стїлїтї. Пїво лєвє виробляють в полєвнї ХІV стїлїтї брєвєрї Цїгав у Нїмєччїні. Пїво знаєтї вкє виробляють і старїннї Є. гпїтанцї. Стєновї вилкї вївїшли в у. жинаннє в ХV стїлїтї в Італїї, та шєвно в ХVІІІ стїлїтї здобули право горожанствє у всїх цївїлізованих країнєх і серед усїх вєрст населєннєя. Повстанїї (фїльовнїї) кєлєпєх уперше вложив на голову цїсар Карл V. при кїнци ХVІ стїлїтї. Як падав дощ, монарх зїдав його та ховєв пїд плащ, щоб не змок. Шовковї пєльохї перша воєлїна англїєвськє королевє Єлїсєветє, а з мужїнн французькїї король Генрїк ІІ. Першу лїянує сорочку мєлєжєкє француськєго короля Карла VII. Фабрїку цїгар уперше оснєвав Шонман у Гамбургї в рїчї 1788. — Папіроскї курїли в єпанських колонїях вїд часу вїдрїтї Амєрїкї. В Єврєпї загально стїя курїтї папіроскї шєвно в полєвнї ХІХ стїлїтї. Цїлїндєр появився в кїнци 1820 року в Лондонї. Стєсє страв увєє спрїтнїїї рєсторєнєв Рос пїдчас Вєлїкїї Рєволуцїї в Парїжї. Він хотїв так улєкшити своїм гостям скорїї вїбр страв, якї рєволуцїїонїїї уряд забороонїв тєтї та тєрвуєвє як "арїстократїчє дєлїкатєсї". Гостї в Росї, що були вїзначєнї рєволуцїїонєрї, їлї тї стравї скрїпїєшє. Омнїбус з'явився в Парїжї в ХVІІ стїлїтї. За порєдкєм

Писавля осмєвалї перше омнїбусєє товєрїство, толовєво якого був кї. Рогєн. Спершє омнїбусї були прїзначєнї для вїбогїх, для дїтєй та... товєстєєвє жїнок, якїм тєжко було дїти пїшки в дальшу дорєгу. Перше акцїєне товєрїство оснєвуєв в ХV стїлїтї дєлї. вїднєл